

Boros Imre: Juncker színe és fonákja

2019 május 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Íme a kend?zetlen igazság!

A közelmúltban azonban olyan kijelentéseket tett, amelyeket nem lehet fennakadás nélkül beilleszteni az elmúlt öt évben bizottsági elnökként és az azt megel?z? csaknem két évtizedben luxemburgi miniszerelnökként végzett tevékenységébe.

Miniszterelnökünkr?l a minap kijelentette, hogy nem diktátor, noha korábban többször ilyen értelemben nyilatkozott róla, és találkozásaik alkalmával is így üdvözölte. Szavaiból kiderült, hogy ezt csak tréfának szánta. Kár, hogy mások erre a kijelentésre látványos légvárakat építettek és nevezték hazánkat gyakran önkényuralmi rendszernek.

Juncker azt is mondta, hogy az európai egyesült államok elképzelése nem több, mint illúzió. Ezen kijelentések után nem tudom eldönteni, hogy mit is gondoljak róla, ki az igazi Juncker: akit korábban megismertünk, vagy az, aki most az európai politika színterér?l éppen ilyen meglep? tételek hangoztatása közepette készül lelépni.

Érdemes az elemzést Juncker pályafutásának áttekintésével kezdeni. Éles esz? diákként került a strasbourgi jogi karra, amit könnyedén végzett el. Azonnal belecseppent a luxemburgi politikai forgatagba, nevezetesen Jacques Santer korábbi luxemburgi pénzügyminiszter, majd miniszterelnök környezetébe. (Igen, ? az a Jacques Santer, akinek teljes EU-bizottsága korrupció miatt bukott meg és kényszerült távozásra.) Juncker mindig is kedvelte a pénzügyeket, bár miniszterként Santer el?ször a munkaügyet bízta rá, pénzügyminiszter csak kés?bb lett. Luxemburgban a miniszterelnöki posztnak hagyományosan a pénzügyminiszterség az el?szobája. Amikor f?nökét, Santert 1995-ben már er?sen fújta a szél Brüsszel felé, ? vette át a miniszterelnökséget és tartotta meg a pénzügyi tárcát is,Luxemburg kicsi, takarékos ország. Juncker tehát szorosan tartotta a kezében a gyepl?t tizennyolc éven keresztül, egészen 2013-ig.

Ekkor gondolták az európai igazán nagyok, köztük Angela Merkel, hogy „igazán régen volt már luxemburgi elnöke a bizottságnak” (legutóbb az ezredfordulón), üdvös lenne valakit ismét ebb?l a kicsi országból találni. A legnagyobb tagország, Németország még soha nem adott elnököt, talán majd most, bár ez közel sem biztos, ám addig is éljen a kicsik pozitív diszkriminálása.

Ismert, hogy nem mindenkinek volt ínyére Juncker jelölése, egyebek között Orbán Viktornak és az akkori brit miniszterelnöknek, David Cameronnak sem. Er?sen döntetlenre állt a küzdelem, a jelenlegi Brexit-f?tárgyalót, Michel Barnier-t is sokan támogatták.

Angela Merkel kancellárnak kellett magát bedobni er?s lobbistaként, hogy Juncker felé billenjen a mérleg, meg kellett gy?znie a svéd és a holland kereszténydemokratákat a siker érdekében. A Luxemburg-centrikus építkezésnek tehát ki lett volna a legjobb patrónusa, mint a majd két évtizedet a luxemburgi miniszterelnöki és pénzügyminiszteri székben egy id?ben ül? Juncker? ? tudta, hogy Luxemburgban mi a helyzet, azt jónak, hasznosnak ítélte, és európai bizottsági elnökként nem is háborgatta. ?t ugyanis a korábbi luxemburgi miniszterelnök, kés?bbi – bár bukott, de – európai bizottsági elnök, Jacques Santer nevelte a feladatra. (Mások esetében ez a folytonosság er?sen kockázatosnak ítéltetett.)

Juncker idején – és már korábban is – Luxemburgban gigantikus méret? adóparadicsom épült ki, luxemburgi és más európai, többnyire nem kis méret? „adóoptimalizálók” üdvére. Ennek méreteit jól szemlélteti, hogy a kis országocska (nem az államkassza!) összesített külföldi adóssága meghaladja a háromezermilliárd eurót, de a „nemzetközi üzleti közvélemény” ezért cseppet sem aggódik, hiszen a kicsike ország követelése a külfölddel szemben ennél jóval nagyobb. Ezekb?l b?ven d?l a lé, hogy a gigaadósságot finanszírozzák, és Luxemburgnak is maradjon b?ven. Kisebb, er?tlen bírálatoktól eltekintve a luxemburgi adóparadicsom, köszöni szépen, ma is jó egészségnek örvend. A luxemburgi politikai elit (közte Viviane Reding volt f?biztos, Frank Engel EP-képvisel? és maga Juncker is mind kereszténydemokrata, de a búcsúcédula-árus fajtából) s?r?n címezgette hazánknak az elmarasztalásokat. Pedig érdemben nem is bíráltuk ezt a luxemburgi adócsaló fert?t, mindössze nem hajoltunk meg a Juncker és biztossága, valamint az Európai Parlament által támogatott migráns ámokfutás el?tt.

Er?sen valószín? a kapcsolat a migránsügy támasztotta „fekete” pénzügyi szükségletek luxemburgi finanszírozási lehet?ségei és a luxemburgi adóparadicsom érinthetetlensége között. Ehhez a „történethez” meglehet?sen nagy takaróra volt szükség, de a luxemburgi nem bizonyult elegend?nek. Szükség volt egy európai méret? takaróra és annak luxemburgi ?rére. Ha valakinek kétségei támadnak ez ügyben, vegye figyelembe, hogy Juncker 2014 végén lépett hivatalba és nem sokat váratott magára a migránsprogram sem, amelyet éppen f? patrónusa, Angela Merkel indította újára a „Willkommenskultur” meghirdetésével.

Azt se feledjük el, hogy éppen 2014–15 fordulóján csaptak át a dolgok nyílt polgárháborúba és a tömegek menekülésébe, nagy egyetértésben a végnapjait él? amerikai demokrata kormányzattal. Az ürügy az volt, hogy a szíriai polgárháború – ami „mer? véletlenségb?l” éppen az uniós választásokat követ?en tört ki az addig virágzó turistaparadicsomként m?köd? országban – lázadóinak finanszírozását is kellett biztosítani valahogyan.

Ne legyen kétségünk, Juncker a fenti céloknak tökéletesen megfelel? személy. De már csupán néhány hónapig. F? patrónusának, Angela Merkelnek és jó néhány „keresztény” politikusnak azonban már a hó végi európai parlamenti választás után kell éreznie a „térdre imához” hívószót. Merkelnek f?ként azért, hogy kitölthesse a hivatali idejét. Nem sokat kell már várnunk, de addig is hajrá.

Boros Imre - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló